

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια λ66α 15
Εξαμηνιος 10

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια φρ. χρ. 20
Εξαμηνιος 12

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΟΣ

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

„ODISSOS“

JOURNAL POLITIQUE — PHILOLOGIQUE

Απευθυντόν: A la direction du Journal „Odissos“.—Varna.

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εν τη Α! σελ. 6 στίχ. τών 10 στίχ. λ. 3
B! 2
Γ! 1
Δ! 0,50

Αι άγγελίαι και αι διατριβαί συμφωνοῦνται κατ' άποκοπήν.

Το Γραφειον εν τφ Α! τμήματι άρ. 535.

ΣΥΝΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗΣ

“Β. ΖΟΡΑ,

ΚΑΙ

“ΟΔΗΣΣΟΣ”

Είναι γνωστόν ότι άχρι τουδε πολλοί και παντοειδείς εγένοντο απόπειραι εκ μέρους ένίων δημοσιογράφων προς καθιέρωσιν νέας και σώφρονος πολιτικής μεταξυ των βαλκανικών Κρατών σκοπον πάντοτε έχουσαι την έξής άκαταγώνιστον αλήθειαν.

“Η ύπαρξις των Κρατών του Αΐμου εκκείναι εν τη συναδελφώσει αυτών και άποκοινότητι ένεργεία προς ίδιαν αυτών ωφέλειαν.

“Η “Οδησσός” ως και προηγουμένως έγράψαμεν ουδεμίαν παρέτρεξεν ευκαιρίαν υπερμειχούσα της Αρχής ταύτης, αλλά και έθεώρησεν ως βάσιν και γνώμονα του άρχικου αυτής προγράμματος εκθύμως υπέρ αυτής πολλάκις έγασθέισα. Είναι αλήθες ότι πάσαι αι άχρι τουδε απόπειραι αυτής ως και αι των λοιπών συναδελφών εναυάγησαν μη δυνηθείσαι να κατασχύσωσι του κακού της άρσεως των εκατέρωθεν παρεξηγήσεων, θρ ναυαγώσι δέ και έν τφ μέλλοντι ένόσω οι άρμόδιοι δέν κατανοήσωσιν ότι δέον να επικρατήσωσι μεταξύ αυτών υγιείς αρχαι και δη τοιαύται αιτινες θέττειν τους βαλκανικούς λαούς υπό την σημαίαν της κοινής συμπτάξεως κατορθώσωσιν ώστε να άντεπεξέλθωσιν ούτοι κατά της πολιτικής φαιλότητος των ξένων των έποφθαλμιώντων την ιδίαν αυτών παρακαταθήκην και υπεραμυνθώσι του ίδιου αυτών συμφέροντος. “Η σωτήριος αυτή αλήθεια άν μη έγκαιρως κατανοηθή, άν εξακολουθήσωσιν οι άρμόδιοι άδιαφοροῦντες και έργαζόμενοι προς φθελος των ξένων, άν μη κατανοηθή το σωστικόν της μεθόδου της άμοιβαίας εμπιστοσύνης δι της άρθήσεως σύν τφ χρόνω πάσα φυλετική παρεξήγησις τότε ο παντελής των Βαλκανικών Κρατών όλεθρος είναι ού μόνον επικείμενος αλλά και προφανής και βέβαιος υπό οίανδήποτε δέ μορφήν και άνέμφανισθή έσται και θεωρηθήσεται παντελής καταστροφή.

Υπό τοιοῦτον πνεῦμα έγράψαμεν αναγγέλλοντες και την μεταξυ Ελλάδος και Βουλγαρίας σύμβασιν, υπερμαχήσαμεν δέ και της παραδοχής υπό της Ελ. Κυβερνήσεως της αιτήσεως της Βουλγ. προς σύστασιν βουλγαρικού Πρακτορείου έν Αθήναις χαίρομεν δέ πολύ διότι ή έγκριτος έν Φιλίππουπόλει βουλγαρική συνάδελφος “Β. Ζορά” αναγράφασα έν περιλήψει τά ύφ ήμων γραφέντα έν

τινι των τευλευταίων αυτής αριθ. επάγεται ια εξής λίαν όρθά.

“Η γνώμη της βαρναϊκής συναδέλφου είναι λίαν όρθή, άλλ είναι άμυρίβολον άν ή Ελ. Κυβέρ. υποχωρήσῃ πρό της έπιθυμίας ταύτης της Βουλγαρίας.

“Η έπιθυμία αυτή έπισήμως εξέφράσθη πολλάκις, άλλ ή Ελληνική Κυβέρνησις πάντοτε άπήντα άρνητικώς υπερ κακώς άντήχει εις τας μέχρι τουδε προσπάθειας προς βαθμιαίαν έπίλυσιν τόσων παρεξηγήσεων αιτινες έχώδιζον την Βουλγαρίαν από της Ελλάδος. Να πιστεύσωμεν άρα γε ότι την φοράν ταύτην θα ώμεν ευτυχέστεροι άν ήνε αλήθης ή διαβεβαίωσις της “Οδησσού”; (Οτι δηλαδή θα επικρατήσωσιν υγιέστεραι σκέψεις παρά τη Ελλην. Κυβερνήσει.)

Δέν θέλομεν να πιστεύσωμεν περί του έναντίου και εύχόμεθα με τά της συναδέλφου “Ζοράς” όπως ή Ελληνική Κυβέρνησις κατανοούσα τας προκυπούσας ωφελείας ευχαρίστως ίδη την έν Αθήναις εγκατάστασιν αντιπροσώπου του Βουλγαρικού Κρατους οστις ευθύμως ήθελεν εργασθῇ προς άποκατάστασιν ειλικρινών μεταξύ των δύο Εθνών σχέσεων και εξομαλύνσιν τοσούτων άλλων μεταξύ αυτών ύφισταμένων διαφωνιών.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Α!

Σκοπός της δημοσιογραφίας έστιν ή υπεράσπισις του δικαίου και της αληθείας και ή φρονιτις και διηγετικής μέριμνα περί θελτιώσεως των κακώς έχόντων προς δέ τούτους και ή υπόδειξις των αναγκών προς βελτίωσιν μέσων

“Η “Οδησσός”, λογίζεται ευτυχής διότι από της εμφανίσεώς της έν τφ δημοσιογραφική της ήμετι. Ηγεμονίας όρίζοντι, πρώτιστον αυτής καθήκον έλογισατο την υπεράσπισιν των συμφερόντων της χώρας έν ή εκδίδεται, υπερμαχούσα των δικαιωμάτων των όμογενών της και συντελούσα όπως ταυτα καθίστανται σεβαστά παρά πάντων, ερεδόμεν, άσιποις επί των νόμων των διεπόντων το Κρατος” δευτέραν δέ αυτής άρχήν προσέθετο την όπωσδήποτε διευκόλυνσιν προς άρσιν πάσης μεταξυ των δύο Κρατών Ελλάδος και Βουλγαρίας παρεξηγήσεων, διότι φρονεί άνέκαθεν, ότι μεγάλην ήθελε παράσχει εις τά δύο έθνη εκδούλευσιν έκείνος οστις εκ των ένόντων συντελει εις την διά παντός μέσου συντόμευσιν της όδου της καθιστώσεως εδכולον την μεταξυ αυτών άπόστασιν προς κοινήν συνεργήσιν και επικοινωνίαν ήτις πολλά άπισχγείται τά καλά υπό πολιτικήν έποψιν αδιάφορον άν άλλοι επί της άμμου οικοδομούντες ταναντία φρονούσι και τρίτην την έν διηγετεί άρμονία και συμφωνία

σύμψνοιαν και σύμπραξιν των έν Βουλγαρία Ελληνικών Κοινοτήτων, χάριν των οποίων έξυβρίσθη, έσυκοφαντήθη, έπομπεύθη και προσεπυλακίσθη ού μόνον υπό του βουλγαρικού αλλά και ύπ αυτού του όμογενούς της τύπου έν τη Ηγεμονία. Αλλ αδιάφορον, υπάρχουνσι πλείστα όσα παραδείγματα καθ ή έν παρομοίαις περιστάσεσι πάντες οι ύπερμαχόντες του δικαίου και της αληθείας πληρώνοντα δια του της άγνωμοσύνης νομίσματος, άν και είναι αλήθες, ότι ή “Οδησσός”, έσχε και τας εξαιρέσεις της γενομένης πολλάκις άντικείμενον ένδείξεως και συμπαθειών εκ μέρους του τε βουλγαρικού τύπου και δη του έν τη άλλοδαπή όμογενούς τε και ξένου, έχει δέ τρανά τεκμήρια έκτιμήσεως των έν Βουλγαρία όμογενών της μη παυομένων να περιβάλλωσιν αυτήν δι αγάπης και έκτιμήσεως ως δεικνύει ή όσημέραν ανάπτυξις του κύκλου των συνδρομητών της άναρχομένου εις 1000! αριθμού σχετικώς τφ έλληνι. έν Βουλγαρία πληθυσμψ λίαν μεγάλου!

“Η πρώτη άρχή της “Οδησσού”, πολλάκις έδόθη άφορμή να καταστή πρόδηλος έν σε ρά άρθρων καταδεικνύντων την υπό την κυβερνήσιν του κ. Σταμπολφ πρόοδον της Βουλγαρίας, περί της δευτέρας και σήμερον έτι έν τας στήλαις αυτής πραγματεύεται, ή τρίτη όμως ήν και έσται ή κυριώτερα αυτής ένασχόλησις περί ής και από τουδε διαρκώς θα πραγματευθήται άρχομένη από της Κοινοτήτος Βάρνης ήτις χρησιμεύει και ως έδρα της εκδόσεως αυτής.

Είναι γνωστόν εκ του προηγουμένου αριθμού της “Οδησσού”, ότι ή Δημογεροντία της ήμετέρας Κοινοτήτος καταδούσα τά προσγινόμενα άτομα τά προκύπτοντα εκ της τέως χαλαρότητος των συγκατατούντων τά κοινοτικά ήμων πράγματα θεσμών και ιδία την άτακτον διοργάνωσιν των σχολικών ήμων πραγμάτων εκ της έλλείψεως εκ μέρους των άρμόδιων της δυνατής επιδέψεως, άφ έτέρου δέ διαβλέπουσα την άμεσον αυτών μεταρρυθμίσιν και βελτίωσιν προς κανονικήν λειτουργίαν άπεφάσισε μι άψηφ ο υ ν α ι ν ο υ ν τ ο ς και του Μητροπολίτου, να προσκαλέσῃ έν τη τελευταία αυτής συνεδρίασει γενομένη την παρελθούσαν Πέμπτην τά πάντε υτολειπούμενα μέλη προς συμπλήρωσιν του σωματίου, αυ ής, άνα και δυνάμει πρακτικού επερχοντο θεσιν νομου, προσκληθήσιν την έπισημένην διά πινακίου υπογεγραμμένην παρά του Μητροπολίτου όπω. τονέλωσιν εις πρώτην κοινήν μετά των μελών συνεδρίασιν το παρελθόν Σάββατον.

Τά νέα μέλη ευχαρίστως άπεδέχθησαν την πρόσκλησιν και προσελθόντα κατά την όρισθεσαν ήμέραν έδήλωσαν ότι έση αυτοίς δυνάμει θέλousi συντελέσει υπέρ της θελτιώσεως των κοινών ήμων πραγμάτων, κυρόντα ούτω την εμπιστοσύνην δι ής περιέβαλεν αυτά ή λαϊκή ψήφος και εύχόμενα όπως άνταποκριθώσιν, εις τας του κοινου προσδοκίας όπερ και ήμετις εύκαρδώς εύχόμεθα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Υπό τον άνω τίτλον άναγινώσκομεν έν τφ “Οικονομολόγφ” Αθηνών της 4 Φεβρουαρίου.

Την παρελθούσαν Δευτέραν ή Βουλή ήδυνήθη να συνέλθῃ εις την πρώτην αυτής συνεδρίασιν δι 108 βουλευτών κυβερνητικών άντι 105 αριθμού άπολύτως αναγκάιου δια την άπαρτίαν. Προσθηλον ώσάυτως εις την πρώτην συνεδρίασις 3 θεβευται άντιπολιτευόμενοι υπείκοντες εις την φωνήν των έν Πύργφ εκλογέων αυτών, οτινες παρεκάλεν αυτούς να διευκολύνωσι δια της παρουςίας των τας νομοθεσίας έργασίας, ιδίως δέ τας άφορώσας εις την σταφίδα. Αί συνεδριάσεις εξακολουθοῦσιν έκτοτε όμαλως δια της συνδρομής της άντιπολιτεῦσεως και τά νομοθετικά έργα διεξάγονται άνευ της ελαχίστης δυσκολίας, εξακολουμένης σχεδόν της ήμερησίως διατάξεως εις έκάστην συνεδρίασιν.

Ο κ. Τρικούπης άνήγγειλεν εις την Βουλήν, ότι θα ύποβάλῃ τάχιιστα νομοσχέδιον περί σταφίδος, ήδη ή κατάσταση καθίσταται επί μάλλον και μάλλον κρίσιμος Δέν εγνωσθησαν έτι αι λεπτομέρειαι του νομοσχεδίου τούτου, αλλά δύναται τις να πιστεύσῃ, ότι καταρτίζεται, κατά τας πληροφορίες, άς έδώκαμεν έν τφ ήμετέρφ φύλλφ της 7)19 Ιανουαρίου παρελθόντος. Το νομοσχέδιον τούτο γενήσεται άντικείμενον μακράς και ζωηράς συζητήσεως, διότι θίγει τά συμφέροντα των πλουσιωτέρων έπαρχιών του Βασιλείου και την κοινωνικήν οικονομίαν του τόπου έν γενει.

“Η Βουλή έπιληφθήσεται κατ' αυτάς και της συζητήσεως, του προϋπολογισμού άσχολεται εις την σύνταξιν της έκδόσεως αυτής, ήτις κατατεθήσεται εις την Βουλήν περί τας αρχάς της προσεχούς έβδομάδος.

Εν τφ μεταξύ το ζήτημα του συμβιβασμού μετά των δανειστών προέβη κατά έν βήμα έν τη όδφ της λύσεως. Η διαμαρτυρία, ήν τά κομητάτα της όμολογούχων Αγγλων, Γάλλων και Γερμανών συνελθόντα εις γενικήν συνέλευσιν έν Παρισίοις, άπηύθησαν προς την Ελληνικήν Κυβερνήσιν, δύνανται να χρησιμεύσῃ ως έδαφος εις τας διαπραγματεύσεις, αιτινες δέν θα θραδύνωσι ν' άρχίσωσιν. Η συνέλευσι των κομητάτων άναγνώ ίζει ότι οι κάτοχοι όμολογιών ελληνικών δανείων ορείουσι να ύποκληθώσι εις θυσίας, άλλ' υπό τόν όρον να αιθυσία αυται ώς προσωριναι και έκλιττωθώσι βαθμύδον και κατ' αναλογίαν της βελτιώσεως των οικονομικών της Ελλάδος, Εκείνο δ' περ ή συνέλευσις των κομητάτων ζητεί προσέτι είναι άσφακής έγγύησις περί του ότι ή Ελλάς θα δυνηθή να τηρήσῃ τας νέας υποχρεώσεις αυτής εξασφαλίζουσα αυτάς κατά νέων περιπεισιών.

Μεταξυ των άπαιτήσεων των ήνωμένων κομητάτων των όμολογούχων και των διατάξεων του νόμου περί προσωρινής διακανονίσεως του χρέους, δέν θα είναι δύσκολον, φρονιμεν, να εύρεθῇ όδός λύσεως διασωζούσης την τιμήν και την άξιόπρέπειαν του τόπου και διδούσης ίκονοποίησιν εις τοδς δανειστάς. Εάν

ή καλή πίστις και ή καλή θέλησις υπάρχωσιν εκατέρωθεν, όριστική συνεννόησις δέν θα είνε αδύνατος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Φρενοβλαβία έμφανιζομένη επί άτομών άμφοτέρων των φύλων πασχόντων πάθσιν ή φερόντων εκ γενετής δυσμορφίαν τινά όργάνων, ως εκ της σχέσεως των όργάνων τούτων προς τον έγκέφαλον και το νευρικό έν γένει σύστημα.

Υπό τον άνωτέρω τίτλον ο παρ έλλησι χειρουργός και όφηγητής του πανεπιστημίου κ. Β. Γκιζης εξέδωκε πραγματείαν αυτού λαμπράν εν ή δια γλώσσας γλαφυράς και λίαν έπαγωγού άφηγείται τά παραδοζότερα των γεγόντων περί αυτοκτονιών. περί έγκλημάτων διαπραχθέντων ή και κακουρηγμάτων, άπερ διεπράχθησαν υπό ατόμων, άνδρών ή γυναικών, πασχόντων πάθος τι των ούρητικών ή γεννητικών όργάνων. Διά του έργου αυτού ο κ. Γκιζης νέον επέκρυσε φώς εις την δικαιοσύνην. ήτις ως συνέβαιναν ίσως ενίοτε κατά τας αρχάς έτι του παρόντος αϊώνος, να καταδικάζῃ, καθώς πλείστα όντως υπάρχουνσι παραδείγματα, άτυχή πλάσματα με βαρείας ποινας, άπερ δέν ήσαν κακούργα, δέν ήσαν άτομα φύσει πεποικισμένα κακών ή κακούργων ενστίκτων, άτινα δέν έξετέλεσαν έγκλημα, ίνα εκδικηθώσιν ή επιτύχωσι σκοπού τινος συμφέροντος ή άμυνθώσιν, αλλά διαπράξαντα έγκλήματα άκουσίως εαυτών έν παροξυσμφ διαταραξέως προσκαίρου των φρενών διατελουντα, ένεκα έκθέσεων ιατρών ή ιατροδικαστών, ως προσποιητήν φρενίτιδα, ή την φρενοβλαβειαν τούτων νομιζόντων και ως άγνοούντων ίσως την συμπαθητικήν φρενοβλαβειαν την αναπτυσσομένην επί άνδρών ή γυναικών πασχουσών επί νευροπαθούς καταγωγής ατόμων. Διό και ο συγγραφεύς συμβουλεύει να, έν περιπτώσει καθ ήν ή δικαιοσύνη έχει ενώπιόν της δράστην ούχι παράφρονα, έν καιρφ όμως παροξυσμού παροδικής φρενοβλαβείας διαπράξαντα το έγκλημα, εάν ή δικαιοσύνη δέν δύναται να έξχνιάσῃ τά αίτια της παθοδικής εκείνης φρενίτιδος, καθ ήν διαπρίξαντο το έγκλημα, έν περιπτώσει καθ ήν προκειμένου περί θανάτου δέν δύναται νάνεύρη, άν πρόκειται περί έγκλήματος ή αυτοκτονίας, δέον, λέγει ο συγγραφεύς, ή δικαιοσύνη να προτείνη την υπό ιατρών ή ιατροδικαστών εξέτασιν, όποτε έν πολλαίς περιστάσεσι θέλει έξεχνιάσει το αίτιον της επελθούσης παροδικής φρενοπαθείας.

Τοιοῦτον έν συντόμφ είνε το νέον έργον του Γκιζη, το όποιον είνε χρήσιμον ού μόνον τοίς φοιτηταίς και ιατροίς, αλλά και παντί έτέρφ έπιστήμονι, τείνοντι προς άνεύρεσιν του δικαίου ή της αληθείας.

